

„Nie przestawali też co dzień nauczać w świątyni i po domach i głosić Dobrą Nowinę o Jezusie Chrystusie” Dz 5, 42

Wytrwałość – umiejętność niepoddawania się w obliczu trudności, zwykła gotowość do czekania, gdy trzeba czekać – nie jest bezwartościową cechą ani też zwyczajną formą bierności. Wytrwałość to potężna cnota, którą można kultywować i rozwijać. Jest kluczową praktyką, służącą krzewieniu tych cech dojrzałości, które cenimy: stabilności, odpowiedzialności, samoakceptacji i życzliwości – wszystkie wymagają, abyśmy wytrwali w naszym dążeniu, nie rezygnując, nie markując wysiłku, nie rejterując. (Charaktery 4/2016)

Wytrwałość to jedna z kluczowych cech człowieka sukcesu. Wytrwałość to konsekwentne dążenie do celu. Jest to cecha, która sprawia, że podejmujemy działanie. Nie wystarczy mieć dobry pomysł, nie wystarczy również samo „chcenie”, czy „spróbowanie”. Powodzenie większości przedsięwzięć nie zależy od przypadku, zależy od wytrwałości i cierpliwości.

Pismo Święte ukazuje podwójny wymiar „wytrwałości”, jej charakter pasywny (cierpliwe znoszenie doświadczeń) i zarazem aktywny (ufność złożona w Jezusie).

Trudności i codzienne doświadczenia są twórcze, gdy pobudzają nas do działania, do współpracy, do otwarcia się na drugiego. Nie ma już „ja sam”, ale „my”. Wychodzimy z błędnego koła uzalania się nad sobą, przestajemy się kręcić wokół siebie a zauważamy, że obok nas są inni, że mają także trudności. Nasze doświadczenia życiowe możemy wykorzystać, aby pomagać. Często boimy się trudu, cierpienia, uciekamy od niego. W tym się nasuwa obraz Jezusa, który także się bał, odczuwał lęk i ból, ale wypowiadając słowa: „ Nie moja, lecz Twoja wola się dzieje”, zgodził się na to co Go spotkało. Choć się bał to Go nie powstrzymało, aby trwać do końca. Patrzenie na trudności, jako szansę wzrostu, „sukcesu”, zwycięstwa wymaga od nas głębokiej wiary i wielkiej ufności Bogu, że to Bóg dla nas przygotował, dla naszego dobra, abyśmy wzrastali i dążyli do świętości.

Nie jest zwycięzcą tylko ten, kto za pierwszą próbą dobiegnie do mety, ale zwycięzcą jest ten, kto w czasie biegu, podnosi się z upadku i dalej pokornie biegnie do celu. Pan Jezus także upadał, ale za każdym razem się podnosił i kroczył dalej. Z miłości... Bo tylko ona ma moc przemienić to, co trudne w pełną nadziei drogę do zwycięstwa. A to ma sens!

1. Modlitwa do Ducha Świętego
2. Wprowadzenie w temat spotkania

SUKCES

Nie ustawiaj w działaniu
Działaj ponownie
Działaj
Spróbuj
Zaplanuj
Przeanalizuj
Pomysł

Odpowiedź na pytanie **Co zrobić, by osiągnąć sukces?**

Wypełnienie „schodów do sukcesu” – prosimy uczestników o indywidualne lub wypełniamy wspólnie „stopnie do sukcesu” na podstawie zaproponowanych przez uczestników spotkania elementów, działań prowadzących do sukcesu – uwaga: oczywiście propozycje nie muszą się pokrywać z przykładowym obrazkiem!/
/

3. Dzielenie się Słowem Bożym

3.1. Czytanie Słowa Bożego oraz Katechizmu Kościoła Katolickiego

Z Pisma Świętego:

Kto wytrwa do końca, ten będzie zbawiony” (Mk 13,13)

Nie pozbywajcie się więc nadziei waszej, która ma wielką zapłatę. Potrzebujecie bowiem wytrwałości, abyście spełniając wolę Bożą, dostąpili obietnicy. (Hbr 10, 35-36)

Z Katechizmu Kościoła Katolickiego

Wiara jest darem danym człowiekowi przez Boga. Ten nieoceniony dar możemy utracić. Św. Paweł ostrzega przed tym Tymoteusza: Wystąp w dobrej walce, „mając wiarę i dobre sumienie. Niektórzy odrzuciwszy je, ulegali rozbiciu w wierze” (1 Tm 1,18-19). Aby żyć, wzrastać i wytrwać w wierze aż do końca, musimy karmić ją słowem Bożym oraz prosić Pana, aby przyniósł nam wiary; powinna ona działać „przez miłość” (Ga 5, 6)36, być podtrzymywana przez nadzieję i zakorzeniona w wierze Kościoła. /KKK 162/

3.2. Chwila refleksji Czas, by w ciszy rozważyć Słowo Boże i pozostałe teksty oraz zastanowić się nad tym, jak te słowa odnoszą się do mojego życia, postępowania.

3.3. Dzielenie Krótkie wypowiedzi uczestników spotkania dotyczące przemyśleń i refleksji, które wzbudziło w nich usłyszane Słowo Boże i pozostałe teksty. Wypowiedzi zwykle zaczynamy od przytoczenia jednego z wersetów, którego dotyczy ta refleksja. Wypowiedź w oparciu o przeczytane Słowo Boże i osobiste doświadczenie niech się łączy z odpowiedzią na pytanie:

Co jest dla mnie sukcesem? Co jest sukcesem chrześcijanina?

Co ma być źródłem mojej wytrwałości w dążeniu do celu?

4. Modlitwa na zakończenie

„Schody sukcesu” do wypełnienia przez grupę lub pojedynczych uczestników spotkania

